

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2001

Utgiven i Helsingfors den 14 december 2001

Nr 1205—1213

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1205	Lag om veterinärmedicinska skadenämnden	3413
1206	Lag om storleken av den försäkrades sjukförsäkringspremie, arbetsgivares sjukförsäkringsavgift och arbetsgivares folkpensionsavgift	3416
1207	Lag om ändring av lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift	3418
1208	Lag om ändring av lagen om minskning av det garantibelopp som staten 1999 betalar till folkpensionsanstalten	3420
1209	Lag om ändring av ikraftträdelsebestämmelsen i lagen om ändring av 59 och 59 a § folkpensionslagen	3421
1210	Lag om ändring av ikraftträdelsebestämmelsen i lagen om ändring av 59 § sjukförsäkringslagen	3422
1211	Republikens presidents förordning om ikraftträdande av normen 1 som bifogats till överenskommelsen om antagande av enhetliga villkor för periodisk besiktning av hjulförsedda fordon samt om ömsesidigt erkännande av sådana besiktningar	3423
1212	Justitieministeriets förordning om arvode och kostnadsersättning till utredare i skuldsaneringsärende	3424
1213	Handels- och industriministeriets förordning om Energimarknadsverkets avgiftsbelagda prestationer	3426

Nr 1205

Lag

om veterinärmedicinska skadenämnden

Given i Helsingfors den 13 december 2001

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Veterinärmedicinska skadenämndens uppgift

Veterinärmedicinska skadenämndens uppgift är att på begäran lämna utlåtande om huruvida ett behandlingsfel har begåtts vid ett ingrepp som en veterinär utfört eller vid någon annan åtgärd som en veterinär vidtagit i anslutning till behandlingen av ett djur. I utlåtandet bedöms dock inte en skadas ekonomiska storlek.

Med veterinär avses en legitimerad veterinär enligt lagen om utövning av veterinär-

yrket (29/2000) och en person som har rätt att temporärt utöva veterinäryrket.

2 §

Tillsättning av nämnden och dess sammansättning

Jord- och skogsbruksministeriet kallar ordföranden och vice ordföranden för veterinärmedicinska skadenämnden samt minst sex andra medlemmar i nämnden och ett behövt antal ersättare. Nämndens mandatperiod är tre år.

RP 138/2001
JsUB 9/2001
RSv 148/2001

Nämndens medlemmar och ersättare skall vara erkänt skickliga och erfarna personer som företräder vetenskaplig, praktisk veterinärmedicinsk och annan sakkunskap av betydelse för nämnden. Nämndens medlemmar och andra som sköter nämndens uppgifter arbetar under tjänsteansvar. Till ordförande för nämnden kallar jord- och skogsbruksministeriet ordföranden för den i lagen om landsbygdsnäringsnämndens besvärsnämnd (1203/1992) avsedda besvärsnämnden och till vice ordförande besvärsnämndens vice ordförande.

3 §

Behandling av ärenden i nämnden

Utlåtanden av veterinärmedicinska skadenämnden skall begäras skriftligen. Ärenden kan föreläggas nämnden av ägaren eller innehavaren av ett djur som fått en veterinärmedicinsk skada, veterinären som misstänks för behandlingsfel eller veterinärens arbetsgivare. Utlåtande behöver inte lämnas om begäran om utlåtande är uppenbart grundlös.

Om en domstol har träffat ett avgörande i ett ärende där utlåtande begärs, får nämnden inte ta begäran om utlåtande till behandling till den del domstolen har avgjort ärendet. Om ärendet är anhängigt vid en domstol får utlåtande lämnas bara till domstolen på dess begäran. I ett ärende som behandlas av konsumentklagonämnden får utlåtande lämnas också till denna på dess begäran.

Nämnden kan kalla en part för att höras vid nämndens möte, om det behövs för att ärendet skall kunna avgöras. Den andra parten skall då ges tillfälle att närvara. Parterna står själva för kostnaderna för sin inställelse. Nämnden har även rätt att höra sakkunniga, inhämta utlåtanden och utredningar och förrätta syn.

Vid behandlingen av ärenden i nämnden iakttas bestämmelserna i lagen om förvaltningsförfarande (598/1982), lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999), språklagen (148/1922) och lagen om användning av samiska hos myndigheter (516/1991).

4 §

Rätt att få upplysningar

Veterinärmedicinska skadenämnden har utan hinder av bestämmelserna om tystnadsplikt i lagen om utövning av veterinäryrket rätt att av veterinärerna avgiftsfritt få de upplysningar om ett djur som nämnden behöver för utredning av ett ärende som den behandlar.

5 §

Beslutanderätt

Ärenden som gäller utlåtanden och som ankommer på veterinärmedicinska skadenämnden avgörs av nämnden. Veterinärmedicinska skadenämnden är beslutför när ordföranden eller vice ordföranden och minst två medlemmar eller ersättare med sakkunskap av betydelse för det ärende som skall behandlas är närvarande. Om meningsskiljaktighet uppstår om hur ett ärende skall avgöras, fattas beslut om saken genom omröstning. Som nämndens beslut gäller det förslag som majoriteten omfattar och vid lika röstetal det förslag som ordföranden har biträtt.

Nämndens ordförande och en sakkunnigmedlem kan dock tillsammans avgöra ett ärende, om

- 1) ärendet är av ringa veterinärmedicinsk betydelse,
- 2) det är fråga om ett ärende där nämnden har en vedertagen praxis, eller
- 3) det är uppenbart att utlåtande inte kan lämnas.

Nämndens ordförande avgör frågor som gäller nämndens personal och ekonomi samt andra frågor som hänför sig till nämndens interna förvaltning. I nämndens arbetsordning kan beslutanderätten i dessa frågor även överföras på vice ordföranden och en föredragande.

6 §

Arvoden

Till nämndens medlemmar och föredragande och till sakkunniga som nämnden har hört betalas arvode för utförda uppdrag och

reskostnadsersättning enligt grunder som jord- och skogsbruksministeriet har fastställt.

7 §

Avgifter

Behandlingsavgift tas ut för veterinärmedicinska skadenämndens utlåtande hos den som väckt ärendet. Avgiften kan bestämmas vara lägre än självkostnadsvärdet. I övrigt iakttas bestämmelserna i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) då avgifterna fastställs.

Kostnaderna för nämnden för att inhämta ett för behandlingen av ärendet nödvändigt utlåtande av en utomstående sakkunnig tas ut hos den som väckt ärendet. Innan utlåtande begärs skall nämnden försäkra sig om att den som väckt ärendet samtycker till att betala kostnaderna.

8 §

Personal

Veterinärmedicinska skadenämnden har föredragande med uppgiften som bisyssla. Föredragandena anställs av nämndens ordförande. Också föredragandena och den heltidsanställda sekreteraren vid landsbygdsnäringsarnas besvärsnämnd kan anlitas som föredragande.

Helsingfors den 13 december 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

9 §

Stödtjänster

Landsbygdsnäringsarnas besvärsnämnd sörjer för veterinärmedicinska skadenämndens expeditions-, arkiverings-, registrerings- och bokföringsuppgifter samt för andra uppgifter som hänför sig till skadenämndens interna förvaltning med beaktande även av vad som bestäms med stöd av 5 a § 2 mom. lagen om landsbygdsnäringsarnas besvärsnämnd.

10 §

Arbetsordning

Närmare bestämmelser om den interna arbetsfördelningen och behandlingen av ärenden i veterinärmedicinska skadenämnden samt om organiseringen av nämndens verksamhet i övrigt utfärdas i en arbetsordning som fastställs av nämnden.

11 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2002.

Lagen tillämpas på veterinärmedicinska skador som inträffat den 1 januari 2002 eller senare.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

Nr 1206

L a g**om storleken av den försäkrades sjukförsäkringspremie, arbetsgivares sjukförsäkringsavgift och arbetsgivares folkpensionsavgift**

Given i Helsingfors den 13 december 2001

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Lagens tillämpningsområde

I denna lag bestäms om storleken av den försäkrades sjukförsäkringspremie och arbetsgivares sjukförsäkringsavgift som avses i 32 § sjukförsäkringslagen (364/1963) samt av arbetsgivares folkpensionsavgift som avses i 3 § folkpensionslagen (347/1956).

2 §

Den försäkrades sjukförsäkringspremie

Storleken av den försäkrades sjukförsäkringspremie är 1,50 procent av den inkomst som avses i 33 § sjukförsäkringslagen.

3 §

Pensionstagarens sjukförsäkringspremie

Hos en försäkrad som får pensionsinkomst uppbärs, utöver vad som i 2 § bestäms om premien, i sjukförsäkringspremie 0,40 procent av den inkomst som avses i 33 §

sjukförsäkringslagen. Denna höjning av sjukförsäkringspremien är dock högst 0,40 procent av den skattepliktiga pensionsinkomsten.

4 §

Arbetsgivares sjukförsäkringsavgift

Arbetsgivares sjukförsäkringsavgift erläggs på basis av den lön och arbetsinkomst som avses i 1 § 1 mom. lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift (366/1963). Avgiften är följande:

- 1) hos privata arbetsgivare och hos sådana statliga affärsverk på vilka tillämpas lagen om statens affärsverk (627/1987) 1,60 procent,
- 2) hos kommuner och samkommuner samt kommunala affärsverk 1,60 procent,
- 3) hos den evangelisk-lutherska kyrkan samt dess församlingar och kyrkliga samfundigheter 1,60 procent,
- 4) hos ortodoxa kyrkosamfundet och dess församlingar 1,60 procent,
- 5) hos landskapet Åland 2,85 procent, och
- 6) hos staten och dess inrättningar 2,85 procent.

5 §

Arbetsgivares folkpensionsavgift

Arbetsgivares folkpensionsavgift erläggs på basis av den lön och arbetsinkomst som avses i 1 § 1 mom. lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift. Avgiften är följande:

1) hos privata arbetsgivare och hos sådana statliga affärsverk på vilka tillämpas lagen om statens affärsverk

- a) 1,35 procent i avgiftsklass I,
- b) 3,55 procent i avgiftsklass II,
- c) 4,45 procent i avgiftsklass III,

2) hos kommuner och samkommuner samt kommunala affärsverk 2,40 procent,

3) hos den evangelisk-lutherska kyrkan samt dess församlingar och kyrkliga samfälligheter 2,40 procent,

4) hos ortodoxa kyrkosamfundet och dess församlingar 2,40 procent,

5) hos landskapet Åland 3,95 procent, och

6) hos staten och dess inrättningar 3,95 procent.

Avgiftsklassen för arbetsgivares folkpensionsavgift bestäms utifrån de normala avskrivningar som de har uppgivit i skattedeklarationen för beskattningen för det näst närmaste skatteåret före kalenderåret och som de har gjort på anskaffningsutgifterna för förslitning underkastade anläggningstillgångar och utifrån de löner som de utbetalat under samma skatteår. Har beskattning inte verkställts för skatteåret i fråga, används uppgifterna från beskattningen för det föregående skatteåret. Till avgiftsklass II för arbetsgivares folkpensionsavgift hör privata arbetsgi-

vare som idkar affärsverksamhet och som är skyldiga att betala inkomstskatt till staten samt i 4 § 1 mom. 1 punkten inkomstskattelagen (1535/1992) avsedda näringssammanslutningar som idkar affärsverksamhet, om beloppet av avskrivningarna är större än 50 500 euro och samtidigt utgör minst 10 och högst 30 procent av de löner som de utbetalat. Arbetsgivare och näringssammanslutningar som idkar affärsverksamhet hör till avgiftsklass III, om beloppet av avskrivningarna är större än 50 500 euro och samtidigt utgör över 30 procent av de löner som betalats ut. Övriga privata arbetsgivare hör till avgiftsklass I.

Vad som i 2 mom. bestäms om privata arbetsgivare gäller på motsvarande sätt sådana statliga affärsverk på vilka tillämpas lagen om statens affärsverk.

6 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

För arbetsgivare som avses 5 § 1 mom. 1—4 punkten är folkpensionsavgiften dock mellan den 1 januari och den 28 februari 2002 hos privata arbetsgivare 2,00 procent i avgiftsklass I, 4,00 procent i avgiftsklass II och 4,90 procent i avgiftsklass III samt 3,15 procent hos kommuner, samkommuner och kommunala affärsverk, den evangelisk-lutherska kyrkan samt dess församlingar och kyrkliga samfälligheter samt hos ortodoxa kyrkosamfundet och dess församlingar.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 13 december 2001

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 1207

L a g**om ändring av lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift**

Given i Helsingfors den 13 december 2001

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 4 juli 1963 om arbetsgivares socialskyddsavgift (366/1963) 1 § 1 mom. och 2 §, sådana de lyder, 1 § 1 mom. i lag 1278/1999 och 2 § i lag 1119/1996 samt fogas till lagen en ny 3 § i stället för den 3 § som upphävts genom lag 906/2001, som följer:

1 §

En arbetsgivare är skyldig att till Folkpensionsanstalten betala arbetsgivares sjukförsäkringsavgift och arbetsgivares folkpensionsavgift på basis av den lön som betalats till arbetstagaren och på vilken förskottsinnehållning skall verkställas och den del av i 77 § inkomstskattelagen (1535/1992) avsedd utlandsarbetsinkomst som betalas i pengar. Avgifternas storlek bestäms särskilt genom lag.

2 §

Med lön avses

1) lön enligt 13 § lagen om förskottsuppbörd,

2) lön enligt 4 § lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet (627/1978) och sådan ersättning genom personlig verksamhet av artist som avses i 3 § i nämnda lag,

3) lön enligt 10 § lagen om källskatt för löntagare från utlandet (1551/1995), och

4) lön enligt 2 § lagen om beskattning av anställda vid Nordiska Investeringsbanken

och Nordiska projektexportfonden (562/1976).

Naturaförmåner som hör till lönen värderas så som bestäms i inkomstskattelagen. I fråga om kostnaderna för utförande av arbetet beaktas 15 § lagen om förskottsuppbörd.

Till den del av utlandsarbetsinkomst som betalas i pengar räknas inte ersättningar för kostnader för utförande av arbetet som arbetsgivaren betalat i den mån de är skattefria enligt inkomstskattelagen eller enligt bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Med arbetsgivare avses arbetsgivare enligt 14 § lagen om förskottsuppbörd, Nordiska Investeringsbanken, Nordiska projektexportfonden samt den som enligt lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet samt enligt lagen om källskatt för löntagare från utlandet är skyldig att uppbära källskatt.

3 §

Fysiska personer och dödsbon är inte skyldiga att betala arbetsgivares socialskyddsavgift för betalningar som under kalenderåret har gjorts till samma mottagare, om inte

betalingarnas belopp överstiger det maximibelopp för inkomst som befrias från förskotts- innehållning och om vilket bestäms genom förordning av statsrådet eller om inte betalningen hänför sig till närings- eller annan förvärvsverksamhet som betalaren bedriver. Arbetsgivares socialskyddsavgift betalas inte

heller för enskilda, tillfälliga betalningar som inte överskrider det maximibelopp för betalning som befrias från förskotts- innehållning och om vilket bestäms genom förordning av statsrådet.

_____ Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

Helsingfors den 13 december 2001

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 1208

L a g

om ändring av lagen om minskning av det garantibelopp som staten 1999 betalar till folkpensionsanstalten

Given i Helsingfors den 13 december 2001

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 4 december 1998 om minskning av det garantibelopp som staten 1999 betalar till folkpensionsanstalten (910/1998) 1 och 2 § som följer:

1 §

Utan hinder av 59 § 2 mom. folkpensionslagen (347/1956) och 59 § 1 mom. sjukförsäkringslagen (364/1963) betalar staten 1999 av det garantibelopp som avses i de nämnda lagrummen sammanlagt 84 093 963 euro mindre till folkpensionsfonden och sjukförsäkringsfonden än vad som behövs för uppnående av det föreskrivna minimibeloppet av folkpensionsfondens med det främmande kapitalet minskade finansieringstillgångar samt av sjukförsäkringsfondens med det främ-

mande kapitalet och reserverna minskade finansieringstillgångar.

Folkpensionsanstalten svarar med sina egna medel för finansieringen av det i 1 mom. nämnda beloppet på 84 093 963 euro till utgången av 2003.

2 §

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999 och gäller till och med den 31 december 2003.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

Helsingfors den 13 december 2001

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 1209

L a g

**om ändring av ikraftträdelsebestämmelsen i lagen om ändring av 59 och 59 a §
folkpensionslagen**

Given i Helsingfors den 13 december 2001

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 2 mom. i ikraftträdelsebestämmelsen i lagen den 4 december 1998 (908/1998) om
ändring av 59 och 59 a § folkpensionslagen som följer:

<p>— — — — — För uppnående av minimibeloppet av folkpensionsfondens finansieringstillgångar överförs under 1998—2003 vid behov ur sjukförsäkringsfonden medel till folkpensionsfonden av de finansieringstillgångar som över-</p>	<p>stiger det minimibelopp av finansieringstillgångarna som föreskrivs i 59 § 1 mom. sjukförsäkringslagen. — — — — — Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.</p>
---	---

Helsingfors den 13 december 2001

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

RP 150/2001
ShUB 31/2001
RSv 151/2001

2 410301/166

Nr 1210

L a g

om ändring av ikraftträdelsebestämmelsen i lagen om ändring av 59 § sjukförsäkringslagen

Given i Helsingfors den 13 december 2001

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 2 mom. i ikraftträdelsebestämmelsen i lagen den 4 december 1998 (909/1998) om
ändring av 59 § sjukförsäkringslagen som följer:

— — — — —
För uppnående av minimibeloppet av sjukförsäkringsfondens finansieringstillgångar överförs under 1998—2003 vid behov ur folkpensionsfonden medel till sjukförsäkringsfonden av de finansieringstillgångar som

överstiger det minimibelopp av finansieringstillgångarna som bestäms i 59 § 2 mom. folkpensionslagen.

_____ Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

Helsingfors den 13 december 2001

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 1211

Republikens presidents förordning**om ikraftträdande av normen 1 som bifogats till överenskommelsen om antagande av enhetliga villkor för periodisk besiktning av hjulförsedda fordon samt om ömsesidigt erkännande av sådana besiktningar**

Given i Helsingfors den 13 december 2001

I enlighet med republikens presidents beslut, tillkommet på föredragning av kommunikationsministern, föreskrivs:

1 §

Den i Geneve den 8 mars 2001 fastställda normen 1, som bifogats till överenskommelsen om antagande av enhetliga villkor för periodisk besiktning av hjulförsedda fordon samt om ömsesidigt erkännande av sådana besiktningar (FördrS 35/2001), om vars fastställande Förenta Nationernas generalsekretärer underrättat de fördragsslutande parterna den 4 juni 2001 och som republikens president godkänt den 16 november 2001, är i kraft

internationellt för Finlands del från den 4 december 2001 så som därom har överenskommit.

2 §

Bestämmelserna i normen 1 är i kraft som förordning.

3 §

Denna förordning träder i kraft den 17 december 2001.

Helsingfors den 13 december 2001

Republikens President**TARJA HALONEN**Kommunikationsminister *Olli-Pekka Heinonen*

(Normen 1 finns till påseende och kan erhållas hos Fordonsförvaltningscentralen, som även lämnar upplysningar om den på finska och svenska.)

Nr 1212

Justitieministeriets förordning**om arvode och kostnadsersättning till utredare i skuldsaneringsärende**

Given i Helsingfors den 27 november 2001

I enlighet med justitieministeriets beslut föreskrivs med stöd av 70 § 1 mom. lagen den 25 januari 1993 om skuldsanering för privatpersoner (57/1993), sådant det lyder i lag 714/2000:

1 §

En utredare i ett skuldsaneringsärende har rätt till arvode för sitt uppdrag så som i 70 § lagen om skuldsanering för privatpersoner (57/1993) och denna förordning bestäms. Till den del gäldenären är skyldig att betala arvode, har utredaren rätt att kräva förskott av gäldenären.

Utredarens arvoden är

1) 380 euro, då borgenärerna är färre än fem,

2) 480 euro, då borgenärerna är fem eller flera, dock färre än femton,

3) 670 euro, då borgenärerna är femton eller flera eller då det i betalningsprogrammet har bestämts att gäldenären skall behålla sin ägarbostad eller då ärendet av någon annan anledning är särskilt svårt,

4) 280—380 euro, beroende på hur svårt ärendet är, då en utredare har förordnats för reglering av borgensansvar och säkerhetsansvar.

Om makar eller personer som lever i äktenskapsliknande förhållanden ansöker om skuldsanering och för dem förordnas samma utredare skall utredarens arvode sänkas med 25 procent för vardera.

2 §

Om ärendet är särskilt svårt eller särskilt arbetskrävande kan arvodet för utredningsuppdraget fastställt enligt 1 § höjas enligt domstolens prövning. Arvodet kan höjas med högst 50 procent eller, av särskilt vägande skäl, med mera. En höjning av arvodet skall motiveras särskilt.

3 §

Arvodet för ett utredningsuppdrag fastställs till högst 50 procent av beloppen i 1 §, om

ärendet medför exceptionellt litet arbete till exempel av den anledningen att inget förslag till betalningsprogram görs upp eller gäldenären inte har någon betalningsmån eller i ansökan ingår ett betalningsprogram som kan fastställas nästan som sådant.

Arvodet för ett utredningsuppdrag fastställs också till högst 50 procent av beloppen i 1 § om utredaren inte är advokat eller annars yrkesmässigt utför utredaruppdrag.

En sänkning av arvodet skall motiveras särskilt.

4 §

När utredaren förordnas innan skuldsaneringen börjar är hans eller hennes arvode till denna del högst 200 euro.

När utredaren är närvarande vid domstolens sammanträde i ett skuldsaneringsärende beviljas han eller hon särskilt arvode för behandlingen vid sammanträdet så som i förordningen om grunderna för arvodet vid allmän rättshjälp och fri rättegång (359/1998) bestäms.

5 §

Om utredaren har hand om realiseringen av egendomen, redovisningen av medlen och övriga uppgifter i anslutning till realiseringen får han eller hon för detta ta ut en procent av det belopp som försäljningen av egendomen inbringat, dock minst 100 euro.

Om utredaren uppdrar realiseringen åt någon annan, får utredaren i arvode för redovisningen av medlen och andra uppgifter som hör till honom eller henne i anslutning till realiseringen ta ut 100 euro, då försäljningspriset för egendomen är högst 35 000 euro, och 200 euro då försäljningspriset överstiger 35 000 euro.

Arvodena och direkta kostnader för realiseringen av egendomen och redovisningen tas från försäljningspriset för egendomen.

6 §

Utredarens allmänna utgifter ingår i arvodena. Som allmänna utgifter betraktas bland annat byråpersonalens löner, inbegripet socialkostnaderna för lönerna, hyres- och skötselkostnaderna för byrån, sedvanliga försäkringspremier inbegripet pensionsförsäkringspremier, kostnader för byråns maskiner, apparater och förnödenheter samt kostnader för kapital som bundits till byrån och verksamheten och övriga fasta kostnadsposter. Också normala post-, telefon-, kopierings- och andra liknande kostnader hör till byråns allmänna kostnader.

Utgifter som ersätts särskilt är resekostnader och andra direkta utgifter för ärendet, såsom delgivningar till borgenärer. Extra kostnader för delgivningar som skett på annat sätt än per post som vanlig brevframsändelse ersätts endast då det varit nödvändigt att utföra delgivningen på annat sätt. Osedvanligt stora kopieringskostnader ersätts med högst 20 cent per kopia.

7 §

I arvodena enligt denna förordning ingår inte mervärdesskatt. Om utredaren är mervärdesskattskyldig, höjs beloppen med mervärdesskattens belopp.

8 §

För bestämmande av arvoden och kostnadsersättningar skall ersättningstagaren lämna in en räkning i två exemplar som anger

- 1) arvodesgrunden specificerad enligt 1—4 §,
- 2) begärda kostnadsersättningar,

Helsingfors den 27 november 2001

Justitieminister *Johannes Koskinen*

3) mervärdesskattens belopp och en specificering av de mervärdesskattefria beloppen,

4) vilken del gäldenären själv skall betala och vilken som är statens andel,

5) utredarens och näringsidkarens namn, adress och bankförbindelse eller, om arvodet betalas personligen till utredaren, hans eller hennes personbeteckning, adress, beskattningkommun och bankförbindelse.

9 §

Domstolen fastställer beloppet av den ersättning som skall betalas till utredaren. Samtidigt bestämmer domstolen hur stor del av arvodet och kostnadsersättningen som gäldenären skall betala till utredaren och hur stor del som skall betalas av statens medel.

10 §

I beslutet skall domstolen särskilt fastställa arvodet och beloppet som betalas som ersättning för kostnader samt det mervärdesskattebelopp som skall betalas till utredaren.

11 §

Domstolen meddelar justitieministeriets betalningscentral i Tavastehus vilket belopp av arvodet och kostnadsersättningen som skall betalas av statliga medel.

Om betalningsmottagaren har antecknats i förskottsuppbörsregistret, skall mottagaren lämna ett gällande utdrag ur förskottsuppbörsregistret eller ett skattekort till betalningscentralen.

12 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002.

Förordningen tillämpas på arvoden och kostnadsersättningar som ges in till domstolen efter att förordningen har trätt i kraft.

Regeringssekreterare Merja Muilu

Nr 1213

**Handels- och industriministeriets förordning
om Energimarknadsverkets avgiftsbelagda prestationer**

Given i Helsingfors den 11 december 2001

I enlighet med handels- och industriministeriets beslut föreskrivs med stöd av 8 § lagen den 21 februari 1992 om grunderna för avgifter till staten (150/1992), sådant detta lagrum lyder i lag 348/1994:

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning bestäms om Energimarknadsverkets avgiftsbelagda prestationer, om grunderna för avgifterna för dem och om avgifter som tas ut för offentligrättsliga prestationer.

2 §

Avgiftsbelagda offentligrättsliga prestationer

De offentligrättsliga prestationer som avses i 6 § 2 mom. lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) och för vilka Energimarknadsverket tar ut de avgifter som bestäms i 4 och 5 § i denna förordning, är

- 1) beslut i ett ärende som gäller el- eller naturgasnätstillstånd,
- 2) beslut i ett ärende som gäller tillstånd att bygga elledningar,
- 3) beslut i ett ärende som gäller överföring av el- eller naturgasnätet,
- 4) beslut i ett ärende som gäller särredovisning av el- eller naturgasaffärsverksamheter,

5) beslut om undantagslov som gäller tillhandahållande av naturgasöverföringstjänster

- 6) övervakning av elnätsinnehavare samt
- 7) övervakning av naturgasnätsinnehavare.

3 §

Avgiftsbelagda företagsekonomiska prestationer

Andra prestationer som avses i 7 § lagen om grunderna för avgifter till staten och vilka Energimarknadsverket prissätter på företagsökonomiska grunder är följande tjänster och andra prestationer som utförs på beställning eller enligt annat uppdrag:

- 1) utredningar, undersökningar och publikationer,
- 2) användning av Energimarknadsverkets personal i externa utbildnings- och planeringsuppgifter och andra sakkunniguppgifter, med undantag av sådana uppgifter som direkt stöder Energimarknadsverkets övervakningsuppgifter eller avgiftsfria verksamhet,
- 3) användning av lokaler och apparatur samt ämbetsverks- och byråttjänster för utomstående,

4) överlåtelse av metoder, datasystem, program och motsvarande prestationer samt av bruksrättigheten till informationsmaterial i datasystem och teknisk överlåtelse av informationsmaterial till utomstående på beställning samt

5) fotokopior och andra kopior.

4 §

Ansökningsavgifter

För de beslut som Energimarknadsverket har gett på ansökan tas av sökanden ut avgifter enligt följande:

1) ärenden som gäller el- eller naturgasnätstillstånd:

a) beslut på ansökan om elnätstillstånd 1 500 euro,

b) beslut på ansökan om naturgasnätstillstånd 850 euro,

c) beslut på den systemansvariges ansökan om elnätstillstånd 5 000 euro,

d) beslut på den systemansvariges ansökan om naturgasnätstillstånd 3 400 euro,

e) beslut i ett ärende som gäller befriande från tillståndsplikt i fråga om elnätsverksamhet 750 euro,

f) beslut i ett ärende som gäller befriande från tillståndsplikt i fråga om naturgasnätverksamhet 600 euro,

2) i ärenden som gäller tillstånd att bygga elledningar beslut på ansökan om tillstånd att bygga en elledning för nominell spänning om minst 110 kilovolt 2 100 euro,

3) ärenden som gäller överföring av el- eller naturgasnätet:

a) beslut på ansökan om överföring av elnätet 2 400 euro,

b) beslut på ansökan om överföring av naturgasnätet 1 500 euro,

4) ärenden som gäller särredovisning av el- eller naturgasaffärsverksamheter:

a) beslut på ansökan om undantag från sättet att särredovisa el- eller naturgasaffärsverksamheter 750 euro,

b) beslut om förlängning av fristen för verkställande av särredovisningen av naturgasaffärsverksamheter 750 euro samt

5) beslut om undantagslov som gäller tillhandahållande av naturgasöverförings-tjänster 750 euro.

5 §

Avgifter för övervakning av elnätsinnehavare

För Energimarknadsverkets övervakning av elnätsinnehavare tas av nätinnehavarna ut en årlig övervakningsavgift.

Den övervakningsavgift som skall tas ut av distributionsnätsinnehavarna utgör 0,5 promille av försäljningsintäkterna under den senast avslutade redovisningsperioden, dock minst 4 050 euro.

Den övervakningsavgift som skall tas ut av regionnätsinnehavarna utgör 0,15 promille av försäljningsintäkterna under den senast avslutade redovisningsperioden, dock minst 4 050 euro.

Övervakningsavgiften för en överföringsnätinnehavare som har ålagts systemansvar är 85 000 euro.

6 §

Fastställande av avgifter för övervakning av elnätsinnehavare

Övervakningsavgiften tas ut i enlighet med 5 § 2 mom., om nätinnehavaren i sin besittning har ett sådant distributionsnät som avses i 3 § 2 punkten elmarknadslagen (386/1995) samt i enlighet med 5 § 3 mom., om nätinnehavaren i sin besittning har endast ett elnät med en nominell spänning på minst 110 kilovolt.

Med försäljningsintäkter av nätverksamheten avses summan av omsättningen av nätverksamheten minskad med försäljningens korrektivposter, såsom mervärdesskatt och kreditförluster, och övriga intäkter av nätaffärsverksamheten.

Om den redovisningsperiod som utgör grund för fastställandet av övervakningsavgiften avviker från kalenderåret, omvandlas försäljningsintäkterna av nätaffärsverksamheten när övervakningsavgiften fastställs så att de motsvarar ett år genom att de multipliceras med talet 12 och divideras med redovisningsperiodens längd i månader.

Nr 1213

7 §

Avgifter för övervakning av naturgasnättsinnehavare

För Energimarknadsverkets övervakning av naturgasnättsinnehavare tas av nätinnehavarna ut en årlig övervakningsavgift.

Den övervakningsavgift som skall tas ut av naturgasnättsinnehavarna är 34 euro per miljon naturgaskubikmeter som nätinnehavaren överförde i sitt nät under föregående år, dock minst 2 200 euro.

Helsingfors den 11 december 2001

Handels- och industriminister *Sinikka Mönkäre*

Övervakningsavgiften för en naturgasnättsinnehavare som har ålagts systemansvar är 42 000 euro.

8 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002 och gäller till utgången av 2002.

Överinspektör Mauri Valtonen